

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การพัฒนาแบบทดสอบบันทึกชี้ข้อบกพร่อง เรื่องการบวก การลบ การคูณ และ การหาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 จากโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานonthong คาด 2 จำนวน 106 โรง และจำนวนนักเรียน 2,039 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 จากโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานonthong คาด 2 จำนวน 533 คน ซึ่งแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่างเพื่อสำรวจข้อบกพร่อง
2. กลุ่มตัวอย่างเพื่อหาคุณภาพ ของแบบทดสอบบันทึกชี้
- 2.1 หาคุณภาพเบื้องต้น
- 2.2 หาคุณภาพ ครั้งที่ 2 ของแบบทดสอบ
3. กลุ่มตัวอย่างเพื่อค้นหาข้อบกพร่องแบบทดสอบบันทึกชี้

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสำรวจข้อบกพร่อง เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 จากโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประมาณศึกษานonthong คาด 2 จำนวน 50 คน จำนวน 3 โรง ได้แก่ โรงเรียนบ้านหาดสั่ง โรงเรียนบ้านคงกำพี และโรงเรียนบ้านทุ่งหลวง ได้มาโดยวิธีเลือกแบบเจาะจง เพื่อให้ได้กลุ่ม ผู้เรียนที่มีข้อบกพร่อง และสามารถสัมภาษณ์หาสาเหตุของข้อบกพร่องได้

ตารางที่ 3 รายชื่อโรงเรียนและจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้สำรวจหาข้อมูลเพื่อ

ที่	โรงเรียน	จำนวนนักเรียน	จำนวนนักเรียนทดสอบสำรวจ
1	โรงเรียนบ้านหาดสั่ง	12	12
2	โรงเรียนบ้านคงกำพี้	18	18
3	โรงเรียนบ้านทุ่งหลวง	20	20
	รวม	50	50

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการหาคุณภาพของแบบทดสอบวินิจฉัยเบื้องต้น เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 จากโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานองคาย เขต 2 จำนวน 67 คน จำนวน 4 โรง ได้แก่ โรงเรียนบ้านสร้างนาขาว โรงเรียนบ้านเหล่าโพธิ์ศรี โรงเรียนบ้านคำเจริญ และโรงเรียนชุมชนปากสวย ได้มามโดยวิธีการเจาะจง เพราะคำนึงถึงตัวแทนของประชากร ทั้ง 3 อำเภอ จำนวน 4 ห้อง

ตารางที่ 4 รายชื่อโรงเรียนและจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้หาคุณภาพแบบทดสอบวินิจฉัย

ที่	โรงเรียน	จำนวนนักเรียน	จำนวนนักเรียนเพื่อหาคุณภาพแบบทดสอบ
1	โรงเรียนบ้านสร้างนาขาว	12	12
2	โรงเรียนบ้านเหล่าโพธิ์ศรี	12	12
3	โรงเรียนบ้านคำเจริญ	11	11
4	โรงเรียนชุมชนปากสวย	33	33
	รวม	67	67

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการหาคุณภาพของแบบทดสอบวินิจฉัย ครั้งที่ 2 เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 จากโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานองคาย เขต 2 จำนวน 60 คน จำนวน 4 โรง ได้แก่ โรงเรียนบ้านหนองแวง โรงเรียนบ้านปัก โรงเรียนบ้านนาสิงห์ และโรงเรียนบ้านวัดหลวง ได้มามโดยวิธีการเจาะจง เพราะคำนึงถึงตัวแทนของประชากร ทั้ง 3 อำเภอ จำนวน 4 ห้อง

ตารางที่ 5 รายชื่อโรงเรียนและจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้หาคุณภาพแบบทดสอบวินิจฉัย

ที่	โรงเรียน	จำนวนนักเรียน	จำนวนนักเรียนเพื่อหาคุณภาพแบบทดสอบ
1	โรงเรียนบ้านหนองแวง	9	9
2	โรงเรียนบ้านปึกหมู	20	20
3	โรงเรียนบ้านนาสิงห์	12	12
4	โรงเรียนบ้านรัตหลา	19	19
	รวม	60	60

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการตรวจสอบข้อสอบพร่องแบบทดสอบวินิจฉัย เรื่องการบวก การลบ การคูณ และการหาร เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 จากโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 2 2556 จากโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 2 จำนวน 356 คน จำนวน 18 โรง โดยใช้สูตรของ Yamane โดยกำหนดระดับความคลาดเคลื่อนของการสุ่มที่ระดับ .05 ($\alpha = .05$) จากจำนวนประชากร 2,039 คน คำนวณโดยใช้สูตรของ Yamane (Yamane. 1967 : 725 ; อ้างใน ไพศาล วรคำ. 2555 : 101) พบว่าได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 356 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบหลายชั้นตอน (Multi-stage Random Sampling) โดยมีขั้นตอนการทำทดลองคุณตัวอย่างและวิธีการสุ่มดังนี้

RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

เมื่อ n เป็นขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N เป็นขนาดของประชากร

e เป็นความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับให้เป็นสัดส่วน

ความคลาดเคลื่อนสูงสุดที่ยอมรับได้ร้อยละ 5 หรือเท่ากับ 0.05

ผลการคำนวณ คือ $n = \frac{2,039}{1 + (2,039 \times 0.05^2)}$

= 334.40 \approx 335 คน

เมื่อแทนค่าในสูตรพบว่า ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 335 คน ได้ดำเนินการสุ่ม มีลำดับขั้นในการสุ่มดังนี้

ขั้นที่ 1 ใช้สำเนาในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานองคาย เขต 2 เป็นหน่วยการสุ่ม จากทั้งหมด 3 สำเนา ประกอบด้วย สำเนาพิมพ์ สำเนาฝ่าย สำเนา และสำเนา รัตนวาปี ซึ่งประกอบด้วยโรงเรียนที่ปิดสอนในระดับประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 106 โรง

ขั้นที่ 2 จำแนกโรงเรียนจากสำเนาที่สุ่มได้ในขั้นที่ 1 ออกเป็นโรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก ตามเกณฑ์การแบ่งขนาด (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน) ได้ดังนี้

1. โรงเรียนขนาดใหญ่ มีจำนวนนักเรียนมากกว่า 601 คน จำนวน 6 โรง
2. โรงเรียนขนาดกลาง มีจำนวนนักเรียน 121 - 600 คน จำนวน 35 โรง
3. โรงเรียนขนาดเล็ก มีจำนวนนักเรียน ต่ำกว่า 120 คน จำนวน 65 โรง

ใช้โรงเรียนในแต่ละขนาดเป็นหน่วยการสุ่มโดยการสุ่มแบบแบ่งขั้น ของจำนวนโรงเรียน ใน 3 สำเนา ทั้งหมด 106 โรง ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 18 โรง

ขั้นที่ 3 ให้โรงเรียนแต่ละขนาดตามขั้นที่ 2 เป็นหน่วยการสุ่ม โดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยการจับฉลากเลือกห้อง จากโรงเรียนที่มีห้องเรียนมากกว่า 1 ห้อง โดยใช้นักเรียนในแต่ละห้องเป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด จาก โรงเรียนขนาดใหญ่ 3 โรง ขนาดกลาง จำนวน 6 โรง และขนาดเล็ก จำนวน 9 โรง ได้ห้องเรียนทั้งหมด 18 ห้อง จำนวน นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 356 คน ตั้งแสดงรายละเอียดใน ตารางที่ 4

ตารางที่ 6 รายชื่อโรงเรียนและจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ค้นหาข้อบกพร่องแบบทดสอบวินิจฉัย
การแก้โจทย์ปัญหาทางคณิตศาสตร์

ขนาดโรงเรียน	โรงเรียน	จำนวนห้องเรียน	จำนวนห้องที่เลือก	จำนวนนักเรียน	จำนวนนักเรียนตรวจสอบข้อบกพร่องแบบทดสอบ
ขนาดใหญ่	โรงเรียนอนุบาลจุฬาลงกรณ์	5	1	48	48
	โรงเรียนอนุบาลหนองควาย	3	1	38	38
	โรงเรียนพระบาทนาแหงส์	3	1	53	53
ขนาดกลาง	โรงเรียนบ้านแป้น	1	1	28	28
	โรงเรียนบ้านรุจิ Jinthakanth	1	1	23	23
	โรงเรียนบ้านเหล่าต่างคำ	1	1	23	23
	โรงเรียนบ้านบ้านชุมช้าง	1	1	24	24
	โรงเรียนบ้านนาตาลเหนือ	1	1	19	19
	โรงเรียนบ้านโคกกลาง	1	1	17	17
ขนาดเล็ก	โรงเรียนบ้านวินร่องด่อนสามัคคี	1	1	16	16
	โรงเรียนบ้านห้วยเพลาเจือก	1	1	7	7
	โรงเรียนบ้านคำจำปา	1	1	12	12
	โรงเรียนบ้านปึก	1	1	13	13
	โรงเรียนบ้านนาเมย	1	1	11	11
	โรงเรียนบ้านยุนลโ哥สัมมนา	1	1	5	5
	โรงเรียนบ้านกุดคง	1	1	6	6
	โรงเรียนบ้านหนองแอก	1	1	4	4
	โรงเรียนบ้านหนองแวง	1	1	9	9
รวม		26	18	356	356

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยจุดบกพร่อง เรื่องการบวก การลบ การคูณ และการหาร มีเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. แบบทดสอบสำรวจ มีลักษณะเป็นแบบทดสอบแบบเติมคำ แสดงวิธีทำ และบอกเหตุผลในการตอบ เพื่อสำรวจและรวบรวมคำตอบที่ผิดและจุดบกพร่องในแต่ละข้อตอนของการคิดของนักเรียน ดังนี้

ฉบับที่ 1 ความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับเรื่องการบวก การลบ การคูณ และการหาร
จำนวนข้อสอบ 12 ข้อ

ฉบับที่ 2 การดำเนินการของเรื่องการบวก การลบ การคูณ และการหาร จำนวน
ข้อสอบ 20 ข้อ

ฉบับที่ 3 การเขียนนำไปใช้ เรื่องการบวก การลบ การคูณ และการหาร จำนวน
ข้อสอบ 8 ข้อ

2. แบบทดสอบวินิจฉัย ลักษณะของแบบทดสอบวินิจฉัยตัวเลือกลักษณะของแบบทดสอบวินิจฉัยเป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก ลักษณะของข้อคำถามเป็นคำถามที่มาจากการทดสอบสำรวจ โดยสร้างแบบทดสอบตามสภาพปัญหาที่นักเรียนส่วนใหญ่ทำข้อสอบไม่ได้ในแต่ละเรื่อง ส่วนตัวลงได้รวมจากคำตอบผิดของแบบทดสอบสำรวจและบอกสาเหตุในการตอบในแต่ละตัวลง เพื่อใช้ในการวินิจฉัยข้อบกพร่องในการตอบของนักเรียนแบบทดสอบที่สร้างขึ้นยึดเนื้อหาตามจุดประสงค์การเรียนรู้และตัวชี้วัดที่ได้มีการวิเคราะห์ มาตรฐานการเรียนรู้เรื่อง การบวก การลบ การคูณ และการหาร ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล มีขั้นตอนในการดำเนินการสร้างเป็น 3 ขั้นตอน ได้แก่ การกำหนดข้อวินิจฉัย การสร้างแบบทดสอบเพื่อสำรวจและการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัย ในการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยจุดบกพร่องในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง การบวก การลบ การคูณ และการหาร มีขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ เพื่อการรวบรวมข้อมูล รายละเอียด ดังต่อไปนี้

1. การกำหนดข้อวินิจฉัย

ผู้รับจัดได้กำหนดข้อวินิจฉัยดังนี้ในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง การบวก การลบ การคูณ และการหาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยทำการวิเคราะห์ ศึกษา เอกสารหลักสูตรและมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบ

2. การสร้างแบบทดสอบเพื่อสำรวจ

2.1 สร้างข้อคำถามให้สอดคล้องกับตัวชี้วัด ในแต่ละสาระการเรียนรู้มีลักษณะ เป็นข้อสอบแบบเต็มคำและแสดงวิธีทำสันๆ พร้อมบอกเหตุผลในการตอบ เพื่อหาจุดบกพร่อง ซึ่ง ประกอบด้วย แบบทดสอบ จำนวน 1 ฉบับ รวมทั้งหมด 40 ข้อ แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 ความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับเรื่อง การบวก การลบ การคูณ และการหารจำนวน 12 ข้อ ตอนที่ 2 การดำเนินการของเรื่อง การบวก การลบ การคูณ และการหาร จำนวน 20 ข้อ ตอนที่ 3 การนำไปใช้ จำนวน 8 ข้อ

ตารางที่ 7 จำนวนตัวชี้วัด และจำนวนข้อสอบ เรื่อง การบวก การลบ การคูณ และการหาร

ตอนที่	ตัวชี้วัด	จำนวนข้อ
1. ความรู้พื้นฐาน เกี่ยวกับเรื่อง การ บวก การลบ การคูณ และการหาร	1. การบวกจำนวนที่มีหลายหลัก ผลบวกหาได้จาก การนำจำนวนที่อยู่ในหลักเดียวกันบวกกัน เมื่อ ผลบวกในหลักใดได้เป็นสองหลัก ให้หดจำนวนใน หลักสิบไปรวมกับผลบวกในหลักตัวไปทางซ้ายเมื่อ 2. การลบจำนวนที่มีหลายหลัก ผลลบหาได้จาก การนำจำนวนในหลักเดียวกันลบกัน เมื่อตัวตั้งใน หลักใดน้อยกว่าตัวลบ ให้กระจายตัวตั้งจากหลักที่ อยู่ต่อไปทางซ้ายมีหนึ่งสิบรวมกับตัวตั้งเดิม แล้วจึงลบกัน 3. การคูณจำนวนที่มีหลายหลัก ให้นำตัวคูณแต่ละ หลักไปคูณกับตัวตั้งให้ครบถ้วนจำนวนแล้วจึงนำผล คูณเหล่านั้นมาบวกกัน 4. การหารที่ตัวหารมีหลายหลัก เริ่มต้นหารจาก จำนวนในหลักทางซ้ายมีสุดก่อน แล้วจึงหาร จำนวนในหลักตัวไปทางขวาตามลำดับ	3 3 3 3

ตอนที่	ตัวชี้วัด	จำนวนข้อ
2.การดำเนินการของ เรื่อง การบวก การ ลบ การคูณ และการ หาร	5. การแก้โจทย์ปัญหาจะต้องวิเคราะห์โจทย์ ปัญหาเพื่อบอกว่าโจทย์กำหนดอะไร โจทย์ตาม อะไรมีวิธีใดในการหาคำตอบ แสดงวิธีทำเพื่อหา คำตอบและตรวจสอบความถูกต้องของคำตอบ 6. การบวก ลบ คูณ หารรัตน เป็นประโยชน์ที่มีทั้ง เครื่องหมายบวก (+) ลบ (-) คูณ (x) และหาร (÷) อยู่ในประโยชน์เดียวกันมากกว่าหนึ่งเครื่องหมาย และการจัดกลุ่มการคำนวนໄວ่โดยใส่เครื่องหมาย ลงเล็บ วิธีหาคำตอบทำได้โดยคำนวนหาคำตอบ จำนวนในวงเล็บก่อน	10
3.การนำไปใช้	7. การสร้างโจทย์ปัญหาเกี่ยวกับการบวก การลบ การคูณ และการหารของจำนวน เป็นการ ประยุกต์ความรู้เกี่ยวกับการแก้โจทย์ปัญหาโดยการ สร้างโจทย์ปัญหาความมีการกำหนดข้อมูลที่เพียงพอ และเหมาะสมที่จะสร้างโจทย์ปัญหาและหาคำตอบ ที่มีความสมเหตุสมผลกับโจทย์ปัญหาที่สร้าง 8. การสร้างโจทย์ปัญหาเกี่ยวกับการบวก ลบ คูณ หารรัตนของจำนวน เป็นการประยุกต์ใช้ความรู้ เกี่ยวกับการแก้โจทย์ปัญหาโดยการสร้างโจทย์ ปัญหาจะต้องมีการกำหนดข้อมูลที่เพียงพอ เหมาะสม และขัดเจนที่จะใช้ในการสร้างโจทย์ ปัญหาและหาคำตอบที่มีความสมเหตุสมผลกับ โจทย์ปัญหาที่สร้างขึ้น	4
	รวม	40

2.2 นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงตามคำแนะนำของประธานที่ปรึกษาและกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แล้ว ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสม หากความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ตามวิธีของโรวินเลลล์และแยมเบิลตัน โดยใช้ดัชนีความสอดคล้องระหว่างเนื้อหา กับตัวชี้วัด (ไฟศาล วรค. 2555 : 260) แล้วปรับปรุงข้อสอบตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งได้แก่ อาจารย์ผู้ชำนาญด้านการวิจัยและประเมินผล จำนวน 3 ท่าน และอาจารย์ผู้ชำนาญด้านการสอนคณิตศาสตร์ จำนวน 2 ท่าน

2.2.1. ผศ.ดร.อรุณี จันทร์ศิลปा วุฒิ Ph.D.(Phychology – Teaching Mathematics) ตำแหน่ง อาจารย์ประจำสาขาวิชาคณิตศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านคณิตศาสตร์

2.2.2. ผศ.ดร.ไฟศาล วรคា วุฒิ กศ.ต. สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา ตำแหน่ง อาจารย์ประจำสาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผลประเมินผลการศึกษา

2.2.3. ดร.พงศ์ธร โพธิ์พูลศักดิ์ วุฒิ ค.ต. สาขาวิชาการศึกษาระบบ ตำแหน่ง อาจารย์ประจำสาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผลประเมินผลการศึกษา

2.2.4. อาจารย์รัตติกาล สารกอง วุฒิ ศษ.ม. สาขาวิชาการวัดผลและประเมินผลการศึกษา ตำแหน่ง อาจารย์ประจำสาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผลประเมินผลการศึกษา

2.2.5. อาจารย์กิล ชานุบาล วุฒิ ศษ.ม. วิจัยและประเมินผล ตำแหน่ง ครุฑานุการพิเศษ โรงเรียนบ้านดงก้าพี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานاحองคาย เขต 2 ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผลประเมินผลการศึกษาและคณิตศาสตร์ พิจารณาตรวจสอบค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับตัวชี้วัด เรื่อง การบวก การลบ การคูณ และการหาร ว่าข้อสอบแต่ละข้อได้วัดตามตัวชี้วัดที่ต้องการทดสอบหรือไม่ พร้อมให้ข้อเสนอแนะ จากนั้นผู้วิจัยนำมาแก้ไขปรับปรุงให้เรียบร้อยก่อนนำไปทดสอบ ซึ่งวิธีดำเนินการแบบนี้เป็นการพิจารณาความตรงตามเนื้อหา มีรายละเอียดในการพิจารณา ดังนี้

คำชี้แจง ให้พิจารณาว่าข้อสอบในแต่ละข้อสอบคล้องกับตัวชี้วัดที่กำหนดได้หรือไม่

1) ถ้าท่านมั่นใจว่าข้อสอบข้อนี้สอดคล้องกับตัวชี้วัดที่กำหนดให้กาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง สอดคล้อง

2) ถ้าท่านไม่มั่นใจว่าข้อสอบข้อนี้สอดคล้องกับตัวชี้วัดที่กำหนดให้กาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ไม่แน่ใจ

3) ถ้าท่านมั่นใจว่าข้อสอบข้อนี้ไม่สอดคล้องกับตัวชี้วัดที่กำหนดให้การเรื่อง

หมาย ✓ ลงในช่อง ไม่สอดคล้อง

ตารางที่ 8 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวชี้วัด และข้อสอบสำรวจน

ตัวชี้วัด	ข้อสอบ	พิจารณา ความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
		สอด คล้อง	ไม่ แน่นใจ	ไม่ สอด คล้อง	
1. การบวกจำนวน ที่มีหลายหลัก ผลบวกหาได้จาก การนำจำนวนที่อยู่ ในหลักเดียวกัน บวกกัน เมื่อ ผลบวกในหลักใด ได้เป็นสองหลัก ให้ หดจำนวนในหลัก สิบไปรวมกับ ผลบวกในหลัก ลั๊ดไปทางซ้ายเมื่อ	0) จงแสดงวิธีทำคำตอบ ของ $467 + 293 = \square$ <u>วิธีทำ</u>				

คณบดีได้รับการประเมินว่ามีคุณภาพดีเยี่ยม แต่ต้องปรับปรุงในเรื่องของความเข้าใจในรายละเอียดของมาตรฐานและตัวชี้วัดที่ใช้ในการประเมิน จึงได้ดำเนินการปรับปรุงรายละเอียดของคุณภาพตามที่ได้ระบุไว้ในรายงานนี้

วินิจฉัย ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยใช้ 50 คน เพียงพอในการหาข้อบกพร่องของแนวคิดตอบ เพราะ คำตอบของนักเรียนรีบมาก จากโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา หนองคาย เขต 2 จำนวน 50 คน จำนวน 3 โรง ได้แก่ โรงเรียนบ้านหาดสั่ง โรงเรียนบ้าน คงกำพี และโรงเรียนบ้านทุ่งหลวง

3. การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัย

3.1 นำผลของแบบทดสอบสำรวจที่ไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างมาวิเคราะห์หา จุดบกพร่องของแนวคิดตอบในการตอบผิดของนักเรียน เพื่อนำจุดบกพร่องเหล่านั้นมากำหนด จำนวนข้อสอบในการทดสอบวินิจฉัยแต่ละตอน

3.2 สร้างข้อคำถามเพื่อวินิจฉัยจุดบกพร่องแบบทดสอบวินิจฉัย ลักษณะของ แบบทดสอบวินิจฉัยตัวเลือกลักษณะของแบบทดสอบวินิจฉัยเป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก ลักษณะของข้อคำถามเป็นคำถามที่มาจากแบบทดสอบสำรวจ โดยสร้างแบบทดสอบ ตัวเลือก ลักษณะของข้อคำถามที่นักเรียนส่วนใหญ่ทำข้อสอบไม่ได้ในแต่ละเรื่อง ส่วนตัวลงได้รวมจาก ตามสภาพปัญหาที่นักเรียนส่วนใหญ่ทำข้อสอบไม่ได้ในแต่ละเรื่อง ส่วนตัวลงได้รวมจาก คำตอบผิดของแบบทดสอบสำรวจและบอกสาเหตุในการตอบในแต่ละตัวลง เพื่อใช้ในการ วินิจฉัยข้อบกพร่องในการตอบของนักเรียน แบบทดสอบที่สร้างขึ้นยังเด็อน่าทางตามจุดประสงค์การ เรียนรู้และตัวชี้วัดที่ได้มีการวิเคราะห์มาทราบการเรียนรู้เรื่อง การบวก การลบ การคูณและการ หาร ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 จำนวน 3 ฉบับ

ฉบับที่ 1 ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับเรื่อง การบวก การลบ การคูณ และการหาร

ฉบับที่ 2 การดำเนินการของเรื่อง การบวก การลบ การคูณ และการหาร

ฉบับที่ 3 การนำไปใช้

3.3 แบบทดสอบวินิจฉัยที่สร้างขึ้นนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษา แล้วนำไปหาค่า ความตรงของแบบทดสอบแต่ละตอน โดยวิธีการหาค่าความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) โดยนำแบบทดสอบวินิจฉัยที่สร้างขึ้นพร้อมด้วยตัวชี้วัด มาหาค่าเฉลี่ย ค่าค่าเฉลี่ยของคะแนน ตั้งแต่ 0.60 ขึ้นไป แสดงว่าข้อสอบวัดได้สอดคล้องกับตัวชี้วัดที่มุ่งวัดจริง ซึ่งข้อสอบวินิจฉัยทุกข้อ มีความสอดคล้องกับตัวชี้วัด

3.4 นำแบบทดสอบวินิจฉัยที่สร้างขึ้นไปทดสอบ กับนักเรียนที่กลุ่มตัวอย่างที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 67 คน ที่เรียนอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 เพื่อ ตรวจสอบคุณภาพรายข้อ โดยนำผลการทดสอบมาวิเคราะห์รายข้อ เพื่อคัดเลือกและปรับปรุง ข้อสอบ

3.4.1. ตรวจให้คะแนน ถ้าตอบถูกได้ 1 คะแนน ถ้าตอบผิดหรือตอบเกิน กว่าหนึ่งคำตอบ หรือไม่ตอบให้ 0 คะแนน

3.4.2. หากความยากของข้อสอบ ข้อสอบแต่ละข้อต้องมีค่าความยากค่อนข้างง่าย โดยพิจารณาคัดเลือกข้อที่มีค่าความยาก ตั้งแต่ 0.65 ถึง 0.80 (Bloom. 1973 : 91-92)

3.4.3. หากค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ โดยใช้สูตรของแบรนแนน (Brennan) ค่าอำนาจจำแนกที่หาโดยวิธีนี้ เรียกว่า ดัชนี บี (B-Index หรือ Brennan Index) (ไฟศาล วรค. 2554 : 297) โดยพิจารณาคัดเลือกข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ถึง 1.00

3.5 นำแบบทดสอบวินิจฉัยที่สร้างขึ้นไปทดสอบ กับนักเรียนที่ กลุ่มตัวอย่างที่ 3 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 60 คน ที่เรียนอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 เพื่อ ตรวจสอบคุณภาพรายข้อ โดยนำผลการทดสอบมาวิเคราะห์รายข้อ เพื่อคัดเลือกและปรับปรุง ข้อสอบ

3.5.1. ตรวจให้คะแนน ถ้าตอบถูกได้ 1 คะแนน ถ้าตอบผิดหรือตอบเกิน กว่าหนึ่งคำตอบ หรือไม่ตอบให้ 0 คะแนน

3.5.2. หากความยากของข้อสอบ ข้อสอบแต่ละข้อต้องมีค่าความยาก ค่อนข้างง่าย โดยพิจารณาคัดเลือกข้อที่มีค่าความยากตั้งแต่ 0.65 ถึง 0.80 (Bloom . 1973 : 91-92)

3.5.3. หากค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ โดยใช้สูตรของแบรนแนน (Brennan) ค่าอำนาจจำแนกที่หาโดยวิธีนี้ เรียกว่า ดัชนี บี (B-Index หรือ Brennan Index) (ไฟศาล วรค. 2554 : 297) โดยพิจารณาคัดเลือกข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ถึง 1.00

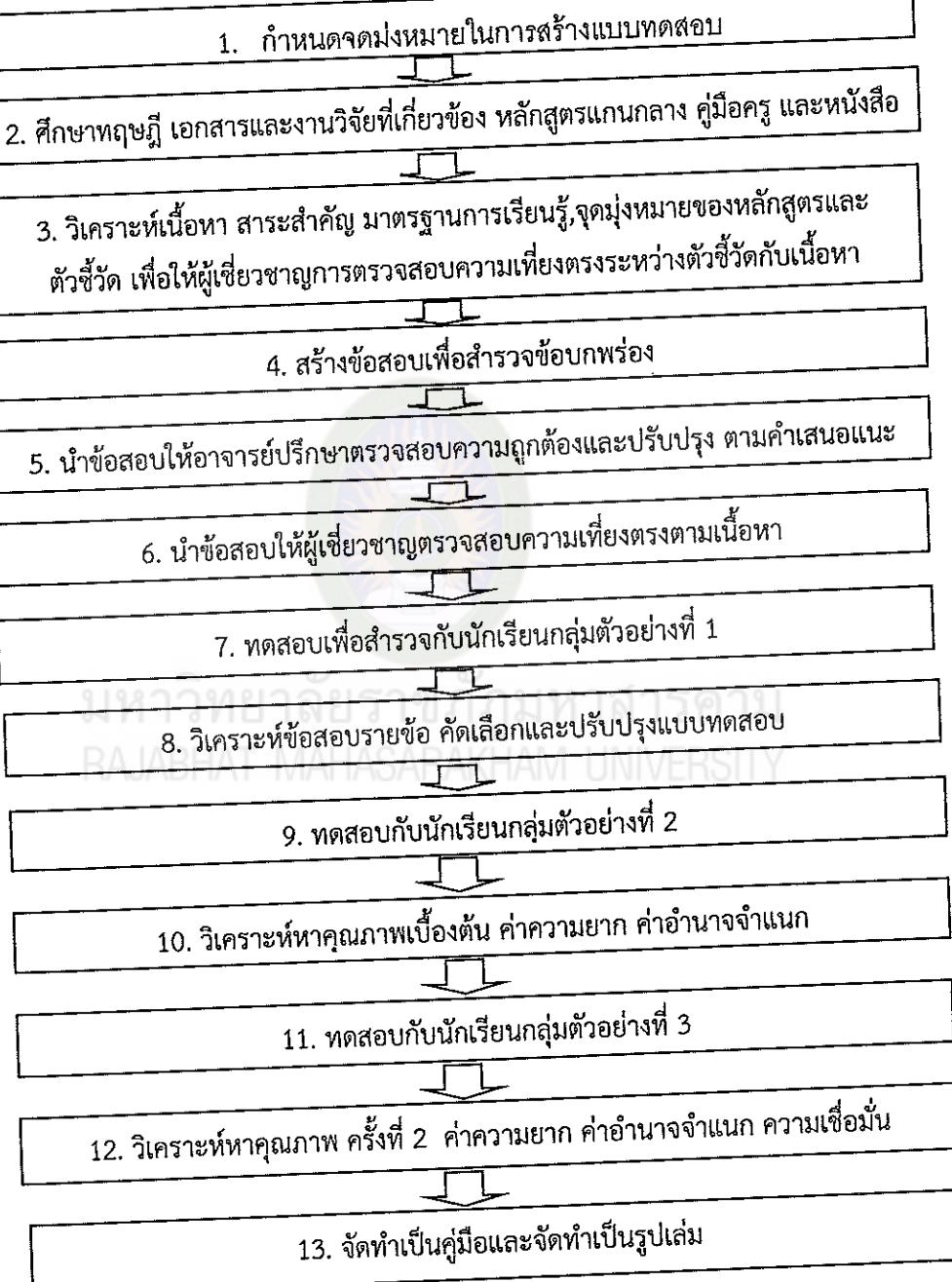
3.5.4. หากความเชื่อมั่น ของแบบทดสอบแต่ละฉบับ โดยใช้สูตรของโล เวทท์ (Lovett Method) (ไฟศาล วรค. 2554 : 286) โดยมีค่า 0.85 ถึง 1.00

สำหรับข้อสอบที่มีค่าความยาก และค่าอำนาจจำแนกไม่ได้ตามเกณฑ์นี้ จะทำการ ปรับปรุง ทั้งในลักษณะที่มีการปรับปรุงคำถามหรือตัวถ่วงที่ยังไม่เหมาะสมให้ดียิ่งขึ้นจากนั้นนำผล การทดสอบมาตรวจสอบมาตรฐานของข้อสอบ ได้แก่ หากความยากโดยใช้สูตรอย่างง่าย การทดสอบมาตรฐานในการวัด หาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่า เปียงเบนมาตรฐาน

3.6 จัดทำคู่มือการใช้แบบทดสอบ

3.7 จัดพิมพ์แบบทดสอบเป็นรูปเล่ม

3.8 นำแบบทดสอบวินิจฉัย เรื่องการบวก การลบ การคูณและการหาร “ไป” ทดสอบกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 จากโรงเรียนในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานองคาย เขต 2 สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 356 คน

แผนภาพที่ 2 ลำดับขั้นการสร้างแบบทดสอบเพื่อสำรวจข้อบกพร่อง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการต่างๆ เพื่อการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ติดต่อขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม เพื่อขอความอนุเคราะห์จากผู้อำนวยการโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย

2. นำหนังสือราชการจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ยื่นต่อผู้อำนวยการโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลพร้อมทั้งนัดหมายวัน เวลา สถานที่ที่จะดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

3. เตรียมแบบทดสอบ กระดาษคำตอบ ปากกา ยางลบ ให้เพียงพอ กับกลุ่มตัวอย่าง

4. ดำเนินการสอบ โดยแจ้งวัตถุประสงค์ของการสอบและอธิบายคำชี้แจงในการสอบให้นักเรียนทุกคนเข้าใจ และดำเนินการสอบตามแบบทดสอบ

การจัดทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้จากกลุ่มตัวอย่าง มาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการทางสถิติ โดยใช้โปรแกรมสำหรับรูป มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. หากค่าความตรงตามเนื้อหาของแบบทดสอบทั้ง 3 ตอน โดยพิจารณาค่าตัวนี้ความสอดคล้อง (IOC: Index of Item Objective Congruence) ใช้สูตรของโรวินเลสสีและแฮมเบลตัน (Rovinelli and Hambleton. 1977 : 214-221) ดังนี้

RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

$$IOC = \frac{\sum R}{n}$$

เมื่อ IOC แทน ตัวนี้ความสอดคล้องมีค่าอยู่ระหว่าง -1 ถึง +1

$\sum R$ แทน ผลรวมของการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ

n แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

2. สำรวจหาจุดบกพร่อง และลักษณะของจุดบกพร่องของแบบทดสอบทั้ง 3 ตอน

3. หาคุณภาพของแบบทดสอบและค่าสถิติพื้นฐาน ทั้ง 3 ตอน

3.1 ค่าความยากของแบบทดสอบ โดยใช้สูตรการหาค่าความยากของ

แบบทดสอบอิงเกณฑ์ ดังนี้

$$P = \frac{f}{n}$$

เมื่อ P แทน ค่าความยากของข้อสอบรายชื่อ

f แทน จำนวนผู้ตอบถูกทั้งหมด

n แทน จำนวนผู้เข้าสอบทั้งหมด

3.2 ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ โดยเบรนแนน (Brennan) ค่าอำนาจ

จำแนกที่หาได้ในวิธีนี้เรียกว่า ดัชนี บี (B-Index หรือ Brennan Index) ดังนี้

$$B = \frac{U}{N_1} - \frac{L}{N_2}$$

เมื่อ B แทน ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ

N_1 แทน จำนวนคนรอบรู้ (หรือสอบผ่านเกณฑ์)

N_2 แทน จำนวนคนไม่รอบรู้ (หรือสอบไม่ผ่านเกณฑ์)

U แทน จำนวนรอบรู้ (หรือสอบผ่านเกณฑ์) ตอบถูก

L แทน จำนวนไม่รอบรู้ (หรือสอบไม่ผ่านเกณฑ์) ตอบถูก

3.3 ค่าความเชื่อมั่นของข้อสอบ โดยใช้ สูตรไบโนเมียล (Binomial formula)

ของโลเวทธ์ (Lovett)

$$r_{cc} = 1 - \frac{k \sum x_i - \sum x_i^2}{(k-1) \sum (x_i - C)^2}$$

เมื่อ r_{cc} แทน ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบอิงเกณฑ์

k แทน จำนวนข้อของแบบทดสอบทั้งฉบับ

x_i แทน คะแนนสอบของนักเรียนแต่ละคน

C แทน คะแนนจุดตัด

4. วิเคราะห์จุดบกพร่องของนักเรียน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ มีดังต่อไปนี้

1. สถิติที่ใช้ในการคุณภาพของเครื่องมือในการวิจัย

1.1 ความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) ของแบบทดสอบ ใช้วิธีของ โรวินลลีและแฮมเบลตัน (Rovinelli and Hambleton)

$$IOC = \frac{\sum R}{n}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องมีค่าอยู่ระหว่าง ตัวชี้วัดกับเนื้อหา หรือ ระหว่างข้อสอบกับ ตัวชี้วัด

$$\frac{\sum R}{n} \quad \begin{array}{l} \text{แทน ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เขียนรายทั้งหมด} \\ \text{แทน จำนวนผู้เขียนรายทั้งหมด} \end{array}$$

1.2 ความยากของข้อสอบ (Difficulty) เป็นรายข้อหาโดยสูตร ดังนี้

$$P = \frac{f}{n}$$

เมื่อ P แทน ค่าความยากของข้อสอบรายข้อ

f แทน จำนวนผู้ตอบถูกทั้งหมด

n แทน จำนวนผู้เข้าสอบทั้งหมด

1.3 อำนาจจำแนกของข้อสอบ (Discrimination) โดย เบรนแนน (Brennan)

ค่าอำนาจจำแนกที่หาได้นิยมเรียกว่า ดัชนี บี (B-Index หรือ Brennan Index) ดังนี้

$$B = \frac{U}{N_1} - \frac{L}{N_2}$$

เมื่อ B แทน ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ

N_1 แทน จำนวนคนตอบรู้ (หรือสอบผ่านเกณฑ์)

N_2 แทน จำนวนคนไม่ร้อยรู้ (หรือสอบไม่ผ่านเกณฑ์)

U แทน จำนวนรอบรู้ (หรือสอบผ่านเกณฑ์) ตอบถูก

L แทน จำนวนไม่รอบรู้ (หรือสอบไม่ผ่านเกณฑ์) ตอบถูก

1.4 ความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบแต่ละฉบับ โดยใช้สูตรใบโนเมียล (Binomial formula) ของโลเวท์ (Lovett)

$$r_{cc} = 1 - \frac{k \sum x_i - \sum x_i^2}{(k-1) \sum (x_i - C)^2}$$

เมื่อ r_{cc} แทน ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบบิงเกนท์
 k แทน จำนวนข้อของแบบทดสอบทั้งฉบับ
 x_i แทน คะแนนสอบของนักเรียนแต่ละคน
 C แทน คะแนนจุดตัด

2. สถิติที่ใช้ในการสำรวจหาจุดบกพร่องจากแบบทดสอบ โดยการหาค่าร้อยละของนักเรียนที่เลือกตอบในแต่ละตัวเลือกของแบบทดสอบ

2.1 ค่าร้อยละ (Percentage : %) โดยใช้สูตร (เพศាល วรคำ. 2555 : 315)

$$\text{ร้อยละ } (\%) = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ f เป็นความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นร้อยละ
 N เป็นจำนวนความถี่ทั้งหมด

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
MUPHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY
3. สถิติพื้นฐาน

3.1 ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic Mean) ใช้สูตรดังนี้

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{n}$$

เมื่อ \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ยเลขคณิตของกลุ่มตัวอย่าง
 $\sum X$ แทน ผลรวมของข้อมูลในกลุ่มตัวอย่าง
 n แทน จำนวนข้อมูลในกลุ่มตัวอย่าง

3.2 ร้อยละ (Percentage) โดยใช้ สูตร

$$P = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ P แทน ร้อยละ

f แทน ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นร้อยละ

N แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

3.3 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้สูตรดังนี้

$$S = \sqrt{\frac{\sum_{i=1}^n [X_i - \bar{X}]^2}{n-1}}$$

เมื่อ S แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง

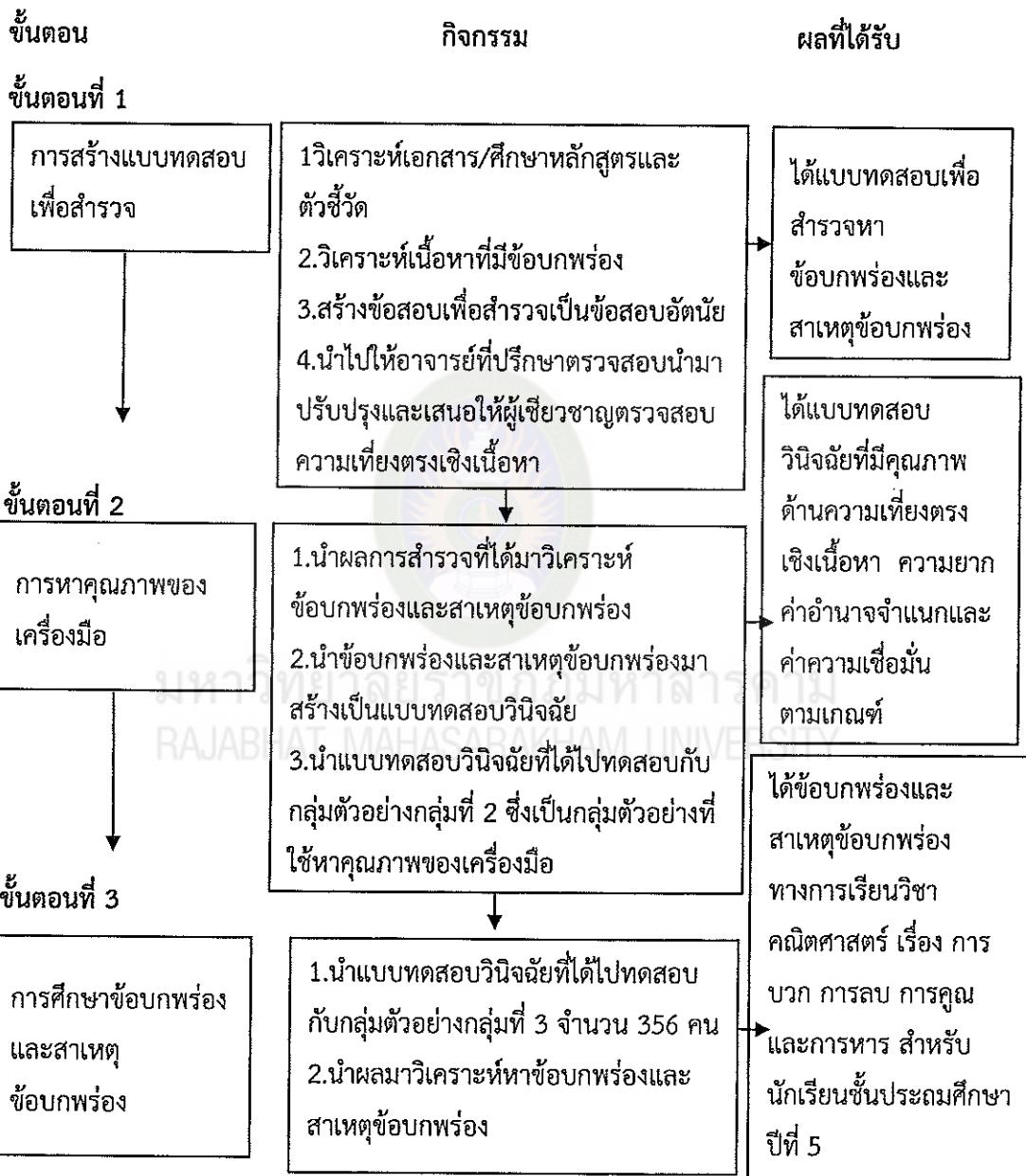
X แทน คะแนนของแต่ละคน

n แทน จำนวนคนทั้งหมด

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

กรอบการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยข้อบกพร่องและสาเหตุข้อบกพร่องทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง การบวก การลบ การคูณและการหาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยมีขั้นตอนการดำเนินการวิจัย ดังแผนภาพประกอบที่ 3

แผนภาพที่ 3 กรอบการดำเนินการวิจัย